

Výťah z rozhodnutí Najv. súdu R. Č. S. vo veciach trestných.

Náhrada za nevinne utrpenú vyšetrovaciu väzbu.

Najvyšší súd takto sa usniesol: Vyhovujúc žiadosti vyrieka, že Martin F. má nárok na náhradu škody pre súdom nariadenú vyšetrovaciu väzbu za dobu 14 dní. Súčasne sa nariaďuje, aby toto usnesenie bolo uverejnené v úradných novinách, na útraty trestnej zálohy a aby bolo vyvesené na návestnej tabuli miestneho úradu v Lazoch. Prevedením uverejnenia sa poveruje sedriá v Trenčíne. Spisy sa postupujú ministerstvu spravodlnosti cieľom ustálenia výšky náhrady dľa 2. odst. § 587. tr. p. Dôvody: Dňa 30. apríla 1924 ráno bola v Lazoch v potoku nájdená mŕtvola Jozefa J-a, na ktorej boli zistené vonkajšie poranenia na tyle, na ľavom boku a ľavej lopatke.

Podозrenie, že smrť Jozefa J-a zapríčinil, padlo na Martina F-a preto, ponač sa večer dňa 29. apríla 1924 v krčme s nebhým pohádal a pri odchode sa mu vyhráždal slovami. »Šak počkaj!« Obvinený bol dňa 30. apríla četníctvom zatknutý a dňa 1. mája 1924 okresným súdom v Púchove prevzatý do zatýmneho zadržania.

K návrhu štátneho zastupiteľstva bolo proti obvinenému vyšetrojúcim súdom dňa 12. mája 1924 zavedené vyšetrovanie pre zločin úmyselného zabitia človeka dľa § 279. tr. z., ktorý vraj tak spáchal, že v noci na 30. apríla 1924 Jozefa J-a usmrtil tým spôsobom, že ho kolom viackrát udrel, a uvalená vyšetrovaciu väzbu.

Po prevedenej súdnej pitve zistili súdni lekári, že smrť Jozefa J-a nastala výlučne následkom utopenia a že poranenia na tyle, boku a lopatke mohli povstať pádom na zem a neboli smrteľné. Výsledok vyšetrovania dokázal, že smrť a poranenia Jozefa J-a ani obvinený, ani iná osoba nezavinila.

Na to štátny zástupca od obžaloby ustúpil, ponač sa jedná o utopenie z vlastnej viny a vyšetrovanie bolo proti obvinenému právoplatne zastavené. Obvinený bol dňa 28. mája 1924 na slobodu prepustený.

Dňa 14. júla 1924 podal Martin F. odvolávajúc sa na bod 1. a 2. § 576. tr. p. žiadosť o náhradu škody za nevinne vytrpenú vyšetrovaciu väzbu po 14 dní.

Dľa vylíčeného stavu veci treba mať za to, že Jozef J. zomrel následkom utopenia, ktoré si stejne jako vonkajšie poranenia priviedol sám bez cudzej viny.

Ponač obvinený utrpel vyšetrovaciu väzbu pre taký skutok, ktorý vôbec spáchaný nebol, a žiadosť o náhradu je podaná včas v lehote určenej v § 581. tr. p., preto Najvyšší súd vyrieknul, že v smysle bodu 2. § 576. tr. p. má Martin F. nárok na náhradu škody za nevinne vytrpenú vyšetrovaciu väzbu po dobu 14 dní, za ktorú v žiadosti náhradu požaduje.

Na uverejnenie sa vzťahujúca časť tohoto usnesenia je založená na odst. 2. § 580. tr. p.

(Usnesenie N. S. zo 4. IX. 1924, č. N III. 96/24.)

Zločin podvodu podľa § 4. z. čl. V:1916. Trestnosť prečinu zavineného úpadku podľa § 416. tr. z. je odvislá od uvalenia konkurzu na obžalovaného.

Najvyšší súd usniesol sa takto:

Zmätočná sťažnosť sa zamieta.

Dôvody: Proti rozsudku súdnej tabule oznámil zmätočnú sťažnosť

verejný žalobník na základe bodu 1. a) § 385. tr. p., ktorú i písomne predviedol.

Obžaloba kládie obžalovanému za vinu, že tým účelom, aby svojich veriteľov poškodil, v mesiaci apríli, máji a júni 1921, kedy už zastavil platy, nevedel predpísané knihy obchodné, jako podľa zákona bol povinný, a ponevác riadenie o mimokonkurznom vyrovnaní bolo vyrovnaním právoplatne skončené a spôsobená škoda prevyšuje 2000 Kč, že sa dopustil zločinu podvodu podľa § 4. zák. čl. V : 1916.

Sedria zistila a súdna tabula prijala skutkový stav, že obžalovaný otvoril v srpnu 1920 v M... obchod s tovarom manufaktúrnym a to s kapitálom 100.000 Kč, za ktorý nakúpil tovar. Obchodné knihy obžalovaný nevedel, lebo bol tej mienky, že nebol tým povinný, ponevác nebol protokolovaným obchodníkom. Konal si len zápisy o svojich pohľadávkach a o svojich dlhoch. Stále nakupoval a objednával tovar, ačkoľvek nakúpený tovar ostal mu ležať a mal malý odber. Následkom toho dlhy jeho stále rástly, tak že v mesiacoch apríli—máji—júni 1921 nemohol svojim platebným povinnostiam zadosť učiniť. Platil len niektoré svoje dlhy, aj tieto len čiastočne. Vzdor tomu ale činil nové dlhy, ačkoľvek vedel, že je insolventným. Stav predĺžený javil sa 26. júna 1921 takmer 700.000 Kč. Dňa 28. júna 1921 podal obžalovaný u sedrie v B... žiadosť o povolenie mimokonkurzného núteného vyrovnania a sám udal svoje dlhy obnosom 911.749 Kč 78 h. Žiadosti bolo vyhovené a po vyrovnávacom pojednávaní sa obžalovaný so svojimi veriteľmi vyrovnal na 45% ich pohľadávok.

Ustanovenie § 25. obch. zák. nerobí rozdielu medzi zapísaným a nezapísaným obchodníkom. Pri rozhodovaní otázky, či má byť niekto považovaný za obchodníka, alebo nie, — je zápis firmy nerozhodný. Tá okolnosť tedy, že obžalovaný nedal svoju firmu zapísať, není dôvodom čo do povinnosti vedenia obchodných kníh. V prítomnom prípade je vzhľadom na ustanovenie § 5. obch. zák. rozhodujúcou tá okolnosť, jaký rozsah mal obchod obžalovaného. Obžalovaný započal svoj obchod dľa zistených skutočností s tovarom manufaktúrnym s kapitálom 100.000 Kč a obchodoval ďalej natoľko, že stav predĺženia javil sa za niekoľko mesiacov obnosom takmer 700.000 Kč. Z tejto skutočnosti je zrejmé, že obchod obžalovaného prevyšoval rozmer »malej živnosti«. Patril tedy obžalovaný medzi tých obchodníkov, na ktorých majú byť upotrebené ustanovenia § 5. obch. zák., dôsledkom čoho obžalovaný právom bol na zodpovednosť vzatý pre nevedenie obchodných kníh.

Pri riešení otázky, či spáchal obžalovaný zločin dľa § 4. zák. čl. V : 1916; je rozhodujúcou tá okolnosť, či obžalovaný nevedel obchodné knihy tým účelom, aby svojich veriteľov poškodil. Zo skutočnosti súdmi nižšieho stupňa zistených sa na tento úmysel obžalovaného nedá uzatvárať. Lebo keď obžalovaný konal riadne zápisy o svojich pohľadávkach a o svojich dlhoch, ktoré zodpovedaly pravdivosti, dôsledkom čoho nebol mýlny ten právny záver súdnej tabule, že obžalovaný nie preto nevedel obchodné knihy, zákonom nariadené, aby svojich veriteľov poškodil.

Najvyšší súd uvažoval čo do viny obžalovaného aj ustanovenie bodu 2. § 416. tr. z., ale ani v tomto čine ho za vinného neuznal, ponevác trestnosť prečinu zavineného úpadku podľa § 416. tr. z. odvislá je od uvalenia konkurzu na obžalovaného, čo sa nestalo v prítomnom prípade, ponevác nastalo nútené vyrovnanie medzi obžalovaným a jeho veriteľmi.

Preto súdna tabula sa nemýlila, keď vyriekla, že čin, ktorý je základom obžaloby, nezakladá skutkovú podstatu ani zločinu dľa § 4. zák. čl. V : 1916, ani prečinu dľa bodu 2. § 416. tr. z.

Bezzákladná zmätočná sťažnosť bola tedy vo smysle odst. 1. § 36. tr. p. p. nov. zamietnutá.

(Č. Zm. III 393/24 zo dňa 25./X. 1924.)

Najvyšší soud priznal nárok na náhradu škody vzduch tomu, že škoda preukázaná nebola.

Najvyšší soud usniesol sa takto:

Žiadosť sa vyhovie a vyrieka sa, že obvinenému prislúcha nárok na náhradu škody vo smysle § 576. a § 580. tr. p. pre predbežné zatknutie resp. vyšetrovaciu väzbu, ktorú vytrpel v dobe od 6. dubna do 7. kvetna 1923.

Toto usnesenie budiž uverejnené na náklad trestnej zálohy v úradnom liste alebo v niektorom časopise, vychádzajúcom v B... alebo na najbližšom mieste a budiž vyvesené na návestnej doske obecného úradu v S...

Prevedením tohoto nariadenia poveruje sa sedria v B...

Spisy sa posielajú ministerstvu spravodlnosti cieľom určenia odškodného.

D ô v o d y: Dňa 21. brezna 1923 oznámil četníctvu Ján H..., že na ňom bol dňa 17. brezna 1923 neznámym mužom spáchaný prečin vyderáčstva. Poneváč četníctvo malo podozrenie, že tým neznámym mužom bol Jozef D..., bolo k návrhu štátneho zastupiteľstva z 28. brezna 1923 proti nemu zavedené stopovanie. Jozef D... bol dňa 6. apríla 1923 zatknutý a naňho k návrhu štátneho zastupiteľstva uvalená dňa 7. apríla 1923 predbežná, dňa 5. kvetna 1923 však vyšetrovacia väzba.

Jozef D... bol 7. mája 1923 prepustený na slobodu, lebo konfrontáciou obvineného s poškodeným bolo zistené, že pachateľom bola iná osoba. Následkom prehlásenia štátneho zastupiteľstva, že od žaloby proti Jozefovi D... upúšťa, zastavil vyšetrojúci sudca proti nemu trestné pokračovanie podľa § 128. tr. s. p. usnesením z 9. mája 1923.

Jozef D... podal 22. okt. 1923 žiadosť o náhradu škody za vytrpenú predbežnú a vyšetrovaciu väzbu. Táto žiadosť je základná; lebo zo spisov tejto trestnej veci možno zistiť, že trestný čin, pre ktorý bola proti Jozefovi D... nariadená predbežná a vyšetrovacia väzba, nie on spáchal, a že sú tu podmienky § 576. tr. s. p. Preto bol nárok na náhradu škody uznaný.

Najvyšší súd nepriklonil sa k názoru štátneho zastupiteľstva v B... a generálnej prokuratúry, že nárok obvineného na náhradu škody nemal byť v tomto prípade priznaný preto, že škoda nebola preukázaná. Lebo Najvyšší súd má riešiť zásadne len otázku, či sú tu podmienky náhrady škody podľa § 576 tr. s. p., do oboru jeho pôsobnosti nepatrí však skúmať, v akej výške mala by byť náhrada priznaná. Táto poslednejšia otázka nedá sa oddeliť od otázky, akú škodu obvinený utrpel a jaká škoda má byť nahradená ohľadom na ustanovenie § 580. tr. s. p.

Ostatné nariadenia sú založené na ustanovení 2. odst. § 580. a 1. odst. § 587. tr. s. p.

(Č. N. III. 54/24 zo dňa 29. X. 1924.)

Zákaz rozširovania pri periodických časopisoch vždy smie sa vzťahovať len na isté konkrétne číslo zabaveného periodického časopisu.

Najvyšší súd vyniesol toto

u s n e s e n i e :

Zmätočná sťažnosť sa zamieťa.

D ô v o d y:

Súdna tabuľa zistila, že štátne zastupiteľstvo v Bratislave dňa 22. septembra 1923 večer zabavilo čís. 218. periodického v Bratislave vychádzajúceho časopisu »S....« s dátom zo dňa 23. septembra 1923 a že nález štátneho zastupiteľstva o tomto zabavení bol obžalovanému jako zodpovednému redaktorovi tohoto časopisu ešte toho samého dňa, t. j. 22. septembra 1923 večer doručený a že tedy obžalovaný sa dozvedel o zabavení tohoto čísla ešte pred vydaním nasledujúceho čísla 219. tohože časopisu.

Zistila súdna tabuľa ďalej aj to, že inkrimovaný, t. j. zabavený článok pod názvom »České súdnictvo na Slovenskej krajine« od slov »Po prevrate« až do »preplnenie väzníc« bol v nasledujúcom čísle časopisu »S....« čís. 219. zo dňa 24. septembra 1923 zase odtláčený a že nález štátneho zastupiteľstva zo dňa 22. septembra 1923 bol sedriou v Bratislave dňa 24. septembra 1923 potvrdený, avšak tento potvrdzujúci výrok súdu bol obžalovanému až dňa 27. septembra 1923 doručený.

Zistila konečne súdna tabuľa aj to, že obžalovaný jako zodpovedný redaktor prichystaný materiál pre číslo 219. časopisu »S....« poslal ešte pred súdnym potvrdením zabavenia čís. 218. spomenutého časopisu do tlačiarne cieľom vytláčenia a z toho nadobudla presvedčenie, že obžalovaný tým usporiadaním skutočne dal aj rozkaz k rozširovaniu časopisu, totiž k rozposlaniu jeho dľa § 8. tlač. zákona. Ponevác dľa § 7. tlač. zákona povinný exemplár tiskopisu má byť štátnemu zastupiteľstvu súčasne s počiatkom rozširovania odoslaný, celkom správne považovala súdna tabuľa za zrejmé, že doručením povinného exemplára súčasne aj s rozširovaním dotyčného čísla »S....«, t. j. čís. 219., bolo započaté.

Súdna tabuľa bola ale predsa tej mienky, že obžalovaný týmto jednaním nespáchal čin obžalobou za vinu mu kladený a najmä prečin rozširovania zabavenej tiskoviny dľa § 24. odst. 3. tlač. zákona a to preto, ponevác zákaz rozširovania v § 10. tlač. zákona vyslovený vzťahuje sa na také tiskoviny, ktoré sú stihnuté trestným rozsudkom alebo ktoré sú súdnym nálezom zabavené § 24. čís. 3. tlač. zák. obsahuje však len trest na porušenie zákazu, obsaženého v § 10. tlač. zákona a z toho, že vyplýva, že rozšírenie len súdnym nálezom zabaveného tiskopisu je trestateľné, nie však rozširovanie tiskopisu, ktorý len štátnym zastupiteľstvom bol zabavený ešte pred tým, než bolo toto zabavenie súdom potvrdené.

V dôsledku toho ale vyriekla súdna tabuľa, že treba obžalovaného na základe § 326. bod 1. Trpp. od obžaloby pre prečin dľa § 24. čís. 3. tlač. zákona oslobodiť.

Hlavné štátne zastupiteľstvo napadá tento rozsudok súdnej tabule zmätočnou sťažnosťou, založenou na materiálnom zmätku dľa § 385. bod 1. a) Trpp., v ktorej sa snaží dokázať, že sa súdna tabuľa nachádza v právnom omyle.

Tak zmätočná sťažnosť najmä tvrdí, že ustanovenie § 10. tlač. zák. je vykladať vo spojení s ustanovením § 24. čís. 3. tlač. zák., § 567. Trpp. a ustanovením zákona zo dňa 23. mája 1922, čís. 168. Sb. z. a n.

Tvrdí ďalej zmätočná sťažnosť, že zkúmate-li stav zákona, pokiaľ ide o ustanovenia v § 10. tlač. zák. a § 24. čís. 3. tlač. zák. ešte aj za platnosti § 567. Trpp., pred vydaním zákona zo dňa 23. mája 1922, čís. 168. Sb. z. a n., že aj teda slová »zhabané nálezom súdnym« v § 10. tlač. zák. znamenajú a contrario slov »stihnuté trestným rozsudkom« to isté, čo slová § 24. čís. 3. tlač. zák. »alebo predbežne zhabané« oproti slovom »trestným rozsudkom stihnuté«.

Následkom ustanovenia článku I. čís. 2. a článku II. odst. 2.—4. zákona zo dňa 23. mája 1922, čís. 168. Sb. z. a n. nastúpilo miesto predbežného zhabania súdom, ustanovenie § 488., resp. 493. rak. Trpp. prezatýmne zabavenie štátnym zástupcom.

»Zabavenie« není tedy rozhodnutie súdne, ale opatrenie štátneho zástupcu, ktoré súd len potvrdzuje alebo zrušuje, práve tak jako to bolo za platnosti ustanovenia § 567. Trpp. pri predbežnom zabavení súdom v pomere k rozsudku, vydanému proti odpovedným osobám v trestnom pokračovaní.

Správnou odpoveď na všetky tieto otázky, pokiaľ by sa mohly týkať prítomného prípadu, lzä dať len na základe súdnou tabulou zisteného skutkového stavu.

Z horejších zistení súdnej tabule vyplýva, že štátne zastupiteľstvo svojim výrokom zo dňa 22. septembra 1923 nariadilo predbežné zabavenie

článku »České súdnictvo na Slovenskej krajine« od slov »Po prevrate« do »preplnenie väzníc« odtlačeného v časopise »S....« zo dňa 23. septembra 1923 čís. 218. Dľa toho boli tedy zabavené všetky exempláre tohoto čísla »S....«.

Obžaloba však nekladie obžalovanému za vinu a ani súdna tabula to nezistila, že by bol obžalovaný práve toto číslo zabaveného periodického časopisu rozširoval, ale kladie mu za vinu, že ačkoľvek vedel, že otázný článok v čís. 218. periodického časopisu »S....« odtlačený, bol štátnym zástupcom predbežne zabavený, predsa ten istý zabavený článok dal odtlačiť v nasledujúcom čísle tohože časopisu zo dňa 24. septembra 1923 čís. 219.

Obžalovanému nekladie sa ďalej za vinu a ani súdna tabula to nezistila, že by bol snáď obžalovaný po prípadnom opätnom zabavení tohoto ďalšieho čísla 219., toto — tedy opäť už zabavené číslo, rozširoval, ale zistila len rozširovanie pred prípadným zabavením tohoto čísla.

Z týchto zistení súdnej tabule vyplýva tedy len to, že obžalovaný otázný, predbežne štátnym zástupcom zabavený článok dal v druhom čísle tohože časopisu odtlačiť, ačkoľvek vedel, že bol zabavený, že však zabavené číslo nerozširoval, avšak to číslo, ktoré rozširoval, nebolo zabavené.

Ponevác však zákon ku skutkovej podstate prečinu dľa § 24. čís. 3. tlač. zákona výslovne vyžaduje rozšírenie, treba predovšetkým zkúmať, či v jednaní obžalovaného, t. j. v odtlačení predbežne zabaveného článku v inom čísle tohože časopisu lzä podriadil pod pojem rozširovania.

Právny pojem rozširovania daný je v § 8. tlač. zákona, kde sa výslovne stanoví: Rozširovaním po rozumu zákona je predaj, rozdelovanie zdarma, vyloženie k verejnému nahliadnutiu, umiestenie na verejnom mieste a rozoslanie.

Slová v § 24. čís. 3. tlač. zák. »kto jakýmkoľvek spôsobom rozširuje, môžu znamenať len spôsob rozširovania zákonu poznatý a zákonom stanovený a to je práve spôsob uvedený v § 8. tlač. zák. a nemôžu tedy znamenať iný zákonu nepoznatý spôsob«.

Medzi spôsobmi rozširovania tak jako sú v § 8. tlač. zák. taxatívne uvedené, odtlačenie sa nenachádza.

Niet preto logického dôvodu, aby § 24. č. 3. tlač. zák. pod výrazom »rozširovania jakýmkoľvek spôsobom« mal na mysli iný spôsob rozširovania než jaký bol stanovený v § 8. tlač. zák., ktorý práve tento pojem definuje a preto zostáva aj smerodatný.

Že § 24. čís. 3. tlač. zák. nemohol z toho dôvodu, že je v zákone na pozdejšom mieste uvedený, než § 8., meniť pojem rozširovania v § 8. tlač. zák. označený, vyplýva tiež z tej okolnosti, že odstavec 2. § 10. tlač. zák. vo vládnej osnove vôbec nebol a teprv v parlamente, tedy v dobe, keď už § 24. tlač. zák. taktiež textovaný bol, bol vsunutý do kontextu § 10. tlač. zák. a predsa o prípadnom rozdieli medzi § 8. a 24. sa zmienka nečiní.

Druhý odstavec § 10. tlač. zákona bol vsunutý do tohoto miesta zákona preto, aby nebolo žiadnej pochybnosti, že zákaz rozširovania pri periodických časopisoch vždy smie sa vzťahovať len na to isté konkrétne číslo zabaveného periodického časopisu. Toto ustanovenie priamo vylučuje, aby mohlo byť pod pojem rozširovania zahrnuté tiež odtlačenie v jednom čísle periodického časopisu zabaveného článku, v inom čísle tohože, alebo iného periodického časopisu.

Právom podotýka k tomu právna literatúra uhorská, že vsunutie odst. 2. § 10. tlač. zák. do kontextu zákona vôbec ani potrebné nebolo, lebo komu je jasný pojem tiskopisu, ten vysvetlenie, ktoré poskytuje odstavec 2. § 10. tlač. zák., mal za samozrejmé.

Z pojmu tiskoviny dľa § 2. tlač. zák. jasne sa vidí, že zákon má na mysli hmotu a nie obsah.

Z toho ľžä tedy vidieť, že od tlačenie v jednom čísle periodického časopisu zabaveného článku v inom čísle tohože, alebo iného časopisu, nelžä podriaďiť pod právny pojem rozširovania, vytčený v § 24. čís. 3. tlač. zákona.

Odpadnutím tejto náležitosti odpadá aj skutková podstata prečinu rozširovania dľa § 24. čís. 3. tlač. zákona.

Odpadnutím tejto skutkovej náležitosti odpadá vlastne v danom prípade aj nutnosť prezkúmania toho, či a pokiaľ bola zavedením predbežného zabavenia štátnym zástupcom na základe zákona zo dňa 23. mája 1922 čís. 168. Sb. z. a n. nahradená skutková náležitosť § 10. a 24. čís. 3. tlač. zák. zabavenie náležom súdnym, na čom zmätočná sťažnosť buďže, a ktorá, jako Najvyšší súd pokladá za potrebné už na tomto mieste podotknúť, bola by základná a oprávnená, keď by sa jednalo o rozširovanie vo shora uvedenom smysle tlačového zákona a nie však len o od tlačenie.

V dôsledku toho odpadla ale aj tá ďalšia nutnosť, aby Najvyšší súd prezkúmal, či by jednanie obžalovaného nebolo ľžä podriaďiť pod ustanovenie dľa § 38. tlač. zák., ktorý práve trestá nové uverejnenie tlačiva, lebo skutková podstata tohoto trestného činu predpokladá nové uverejnenie tiskopisu trestným rozsudkom stihnutého, čo sa ale v tomto prípade nestalo.

Práve tento rozdiel medzi rozširovaním zabaveného periodického časopisu a od tlačenie zabaveného článku v onom čísle periodického časopisu jak súdna tabula tak aj zmätočná sťažnosť prehliadly.

Na tomto stave veci nič nezmenil ani zákon zo dňa 23. mája 1922, čís. 168. Sb. z. a n., ponač týmto zákonom boly zmenené len procesuálne predpisy, nie však materiálne ustanovenia § 2., 8. a 10. odst. 2. tlač. zák. Ustanovenie § 24. rak. tlač. zák. zo dňa 17. decembra 1862, čís. 146. r. z. rozlišuje sa od predpisu § 24. uh. tlač. zák. podstatne tým, že dľa zmieného rakúskeho zákona je postarané aj o ten prípad, keď páchatel obsah zabaveného tiskopisu opäť tlačou uverejní, vetou: »lebo jeho obsah tlačou uverejňoval«. Tohoto ustanovenia § 24. čís. 3. uhor. tlač. zák. postráda a zná v tomto smere uh. tlač. zákon len už hore citované ustanovenie § 38. tlač. zákona.

Tento nedostatok je vysvetliteľný celou stavbou uhorských zákonov o trestných činoch, spáchaných tlačou, kde sa jednalo o pokračovanie subjektívne a kde by bol páchatel od tlačenie zabaveného článku v inom časopise, krome prípadu, uvedeného v § 38. tlač. zákona, spáchal aj druhý raz ten istý trestný čin, ktorého sa dopustil obsahom prvého zabaveného článku.

Ponač dľa shora vyloženého nelžä v čine obžalovaného, tak jak bol súdnou tabulou zistený, zbadať skutkovú podstatu rozširovania dľa § 24. čís. 3. tlač. zák., bolo zmätočnú sťažnosť na základe § 36. odst. 1. Trpp. nov. jako neodôvodnenú zamietnuť.

(Usnesenie Najvyššieho súdu zo dňa 10. marca 1925, č. Zm III. 14/25.)

Plenárne rozhodnutia N. S. vo veciach občianskych.

Podľa § 113. zák. čl. XX : 1877 povinný je poručník, pofažne opatrovník vyžiadať si schválenie poručenského úradu v prípadoch, uvedených v tomto §, týmto § zákona není však rečené, že jedine a výlučne len v prípadoch, v tomto § uvedených, je potrebné schválenie poručenského úradu a že v iných zvlášť závažných toho netreba.

Rozhodnutím Najvyššieho súdu zo dňa 21. novembra 1923, č. Rv. III. 614/23/5 bola vyslovená právna zásada: »Podľa § 113. zák. čl. XX : 1877